

سر چاه

احبای الهی علیهم بهاء الله الأبهی

هو الله

ای دوستان حقیقی آن بلد در ایام مبارک شعله نار بود و سراج پرانوار یعنی از پرتو احدیت چنان بدرخشید که سر چاه اوج ماه گشت و نفحات قدس منتشر شد احبای الهی دل از ما سوی الله بریدند و حجابات احتجاب دریدند و باوج محبت الله پریدند و بقربانگاه عشق در کمال فرح و سرور دویدند جان و مال فدا نمودند و باعظم آمال فائز گشتند صدماتی تحمّل نمودند که هر دم حکم شهادت داشت و دلالت بر اعظم سعادت مینمود حضرت نبیل قبل علی روح العاشقین لانجذابه الفداء چون ستاره سحری از آن افق طالع گشت و بانوار معرفه الله چنان درخشید که آن حوالی را روشن نمود چه صدمات و بلا یائی که در سیل حق تحمّل کرد و چه قدر مشقت و رزایی که در محبت الله متحمّل شد تا آنکه بی سر و سامان گشت و از خانمان دور افتاد عاقبت بظلم عنایت پناه برد و در جوار رحمت کبری بملاً اعلی شتافت و شما ای یاران اقتدا بآن بزرگوار کنید و چون شعله نار حرارت محبت الله منتشر نمائید تا از مطلع امکان چون اختران آسمان بدرخشید و علیکم التّحیّة و الثّناء ع ع

این سند از [کتابخانه مراجع](http://www.bahai.org/fa/legal) بهایی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۷ ژوئیه ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر